

לקוח/ה יקר/ה שלום,

בספטמבר 2007 הוצאנו מכתב ללקוחותינו, העוסק במימוש תיקון 3 (ה3).
תיקון זה של רשות המיסים קבע את שיטת חישוב תקרת הפרשות המותרת למעסיק, לתכנית הפנסיונית של העובד.
עיקרו של המכתב הסביר כי ניתן להגדיל שכר פנסיוני לצורך תקרה ל- 45,978 ₪ מבלי לחייב את העובד **בשווי גמל**, ובתנאי שההפרשות משכר העובד הן בשיעור של 5% (תגמולי מעסיק).
עוד הוספנו, כי במידה ולעובד יש תשלומים נוספים בעד רכישת ביטוח למקרה אובדן כושר עבודה, יוכל המעסיק להפריש עבור העובד 2.5% נוספים לכיסוי זה.
פרשנות זו הייתה נהוגה גם בלשכות השכר.

חוזר מס הכנסה מיום 23/9/2008 טרף את הקלפים: משמעותו של החוזר הנה כי ההתייחסות של רשות המיסים לתשלומי מעסיק לתגמולים ולאובדן כושר עבודה הנה סוכמת, ובמקרה ומעסיק משלם לעובד יותר מ- 2,299 ש"ח לחודש לטובת תגמולים וביטוח למקרה אובדן כושר עבודה, ייזקף **שווי גמל** בידי העובד.
כתוצאה משינוי זה, שינו לשכות השכר, החודש (שכר נובמבר), את אלגוריתם החישוב לצורך זקיפת **שווי גמל** לעובדים.

לדוגמה:

עובד ששכרו 50,000 ש"ח החליט לקטום שכרו הפנסיוני בתקרת התגמולים המותרת (45,978 ש"ח) באחוזי הפרשה בשיעור 5%.
סה"כ תשלומי המעסיק לתגמולים הנם 2,299 ש"ח.
בנוסף, שילם המעסיק עבור העובד עוד 1% נוסף לרכישת ביטוח למקרה אובדן כושר עבודה ממלוא שכרו - סה"כ 500 ש"ח.

משמעות הנ"ל הנה כי עד לשכר נובמבר, לא חויב העובד שבדוגמה זו בשווי מס בגין תשלומי המעסיק לאובדן כושר עבודה. החל מהחודש יחויב העובד בשווי בסך 500 ש"ח לחודש וכן בחיוב רטרואקטיבי מתחילת השנה, כלומר בגין 11 חודשים מתחילת השנה.

בעקבות חוזר מס הכנסה הנ"ל, במקרה בו סך תשלומי המעסיק (לתגמולים ו/או לכיסוי אובדן כושר) מגיעים לתקרת התשלום או חורגים ממנה, לא תוכר לעובד ההוצאה בגין תשלום אישי שלו למקרה אובדן כושר עבודה, כי התקרה הנזכרת הנה לעובד ולמעסיק.

חשוב!

אנא העבירו לעובדיכם הבכירים את המידע כי החודש יהיה ניכוי מס רטרואקטיבי לתשלומים הנזכרים.

מצורפת הבהרת רשות המיסים בנושא זה.

בברכה,

יוני קופרמן | מנכ"ל

תמורה פנסיה ופיננסים